

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

duben 2015

9. ročník / 4. číslo

Z kázání svatého biskupa Augustina

Nové stvoření v Kristu

Chci promluvit k vám, kteří jste se v Kristu právě narodili, k vám maličkým v Kristu, neboť vy jste potomstvo Církve, dar lásky Otcovy i plodnosti Matčiny, bohumilý výhonek, nový přírůstek Božího stáda, vy jste květ naší cti i plod naší práce, vy jste má radost a má koruna, vy všichni, kdo tu pevně stojíte v Kristu.

Oslovím vás slovy apoštolovými: Oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti. Abyste i v životě nosili Krista, do něhož jste se oblékli při svátosti. Vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista: už není Žid anebo Řek, už není otrok anebo člověk svobodný, už není muž anebo žena; všichni jste jeden v Kristu Ježíši.

Takovou moc totiž má tato svátost. Je to svátost nového života, který se začíná v tomto životě odpuštěním všech minulých hříchů a dovršuje se při vzkříšení z mrtvých. Byli jste tedy křestním ponořením do Kristovy smrti spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých, tak i vy musíte žít novým životem.

Po této cestě jdete zatím ve víře, neboť pokud jste v tomto smrtelném těle, nejste doma u Pána. Ale sám ten, k němuž směřujete, je vaší bezpečnou cestou, Ježíš Kristus ve svém lidství, které pro nás s láskou na sebe vzal. A těm, kdo ho v bázni ctí, připravil mnoho radosti a blaženosti. Ta se otevře a naplní všem, kdo v něho doufají, neboť to, čeho se nám nyní dostalo v naději, dostaneme v plnosti.

Dnes je osmý den od vašeho duchovního zrození, dnes bude potvrzeno vtisknutím pečetě víry, jako jí u našich praotců byla obřizka osmého dne po narození. Vždyť i sám Pán svým zmrtvýchvstáním vtiskl pečeť dni Páně, když se vzkříšením zbavil tělesné smrtelnosti a probudil k životu nikoli nějaké jiné, ale své vlastní tělo, které už nemělo zemřít. Ten den Páně byl od jeho umučení třetí, ale v počítání od sabatu osmý a zároveň první.

Takže ani vy nemáte ještě v držení skutečnost, ale máte již bezpečnou naději, protože máte posvátné znamení této skutečnosti a dostali jste závdavek Ducha. A proto když jste s Kristem byli vzkříšení, usilujte o to, co pochází shůry, kde Kristus sedí po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Velikonoce 2015

KATEDRÁLNÍ CHRÁM SV. VAVŘINCE NA PETŘÍNĚ

Zelený čtvrtek – 2.4. Památka poslední večeře Páně

19,00 – eucharistická slavnost s mytím nohou a getsemanská meditace

21,00 – křížová cesta na Petříně s ekumenickou účastí

Velký pátek – 3.4. Památka utrpení a smrti Páně

18,00 – křížová cesta na Petříně

19,00 – liturgie Velkého pátku

20,30 – netradiční pašijová hra

21,30 – noční bdění s modlitbami

Bílá sobota – 4.4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

21,00 – liturgie velikonoční vigilie

ROTUNDA NALEZENÍ SV. KŘÍŽE V UL. KAROLÍNY SVĚTLÉ NA STARÉM MĚSTĚ

Středa – 1.4.

18,00 – temné hodinky – Sedm Kristových slov na kříži

Neděle – 5.4. Hod Boží velikonoční

17,00 – eucharistická slavnost

Kalendář farní obce

Kalendárium

14. dubna 2015 od 19,00 v Communiu v ulici Karolíny Světlé 21 proběhne přednáška s názvem „Jak se dělá rodokmen“, kterou si pro nás připravil náš bratr Jiří Šulc.

28. dubna 2015 od 18,00 k nám do rotundy Nalezení sv. Kříže přijde další ekumenický host. Tentokrát se můžete těšit na Jana Kranáta, Ph.D., který vyučuje filosofii na ETF. Po té, co nám poslouží Božím slovem, se v 19,00 přesuneme do Communie v Karolíně Světlé 21, kde bude s bratrem Kranátem pokračovat beseda.

Událo se

22. března 2015 od 15,00 jsme v Communiu opět pořádali farní bazar. Přinesli jste nám spoustu hezkého oblečení a něco se i prodalo, čímž jste přispěli na potřebné v naší farnosti. Neprodané oblečení nyní bude putovat do bazaru husitské obce v Dejvicích a následně do jejich diakonie, takže pomůžeme i dalším lidem. Oblečení pro miminka jsme však nechali v Communiu uskladněné, což je doufáme dobrá zpráva pro naše maminky. Děkujeme všem, kteří se na bazaru podíleli.

29. března 2015 od 17,00 se sejdem v katedrálním chrámu sv. Vavřince, abychom tam na Květnou neděli požehnali ratolesti a kočičky a připomněli si tak příjezd našeho Pána do Jeruzaléma.

Narozeniny v dubnu slaví:

Šimon Bárta, Monika Fingerová, Mirjam Formanová, Lukáš Jandourek, Rút Timea Emily Janoušková, Zdeněk Jecelín, Barbora Kapešová, Amélie Anna Kodymová, Eva Kratinová, Barbora Kurandová, Vladislava Maria Magdaléna Matysová, Eliška Osvaldová, Karel Štýbr, Martin Valent.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

2.4. – Zelený čtvrtek

Ex 12,1-4(.5-10).11-14

Ž 116

1K 11,23-26

J 13,1-17.31b-35

Byli vyvolení. Cítili se vyvolení. Mohli večerět se svým mistrem. Mohli s ním trávit čas o samotě. Byli mu blíží než kdokoliv jiný. A on byl ten, na kterého tak dlouho čekali! Byl Mesiáš, Syn Boha živého! Mohli chodit s ním a být důležití! Být něco víc! Jenže být Kristův není o jakési nadřazenosti. Možná právě proto k nim Ježíš přistoupil a začal jim umývat nohy. Názorná ukázka toho, že nikdo není víc než ten druhý.

„Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.“

Apoštolové možná v tu chvíli ještě nechápali význam jeho úkonu, ale brzy již měli pochopit, že být Kristův neznamená prvenství, ale službu. To, co z nich i z nás udělá první, je vydanost druhým.

Nezapomínejme na to, že být křesťanem je hlavně a převážně o tom, že budeme pomáhat a starat se o druhé. To je nejkrásnější bohoslužba, kterou můžeme v rámci svého všeobecného kněžství, slavit.

3.4. – Velký pátek

Iz 52,13-53,12

Ž 22

Žd 10,16-25 (Žd 4,14-16;5,7-9)

J 18,1-19,42

Stojíme pod křížem. Tváří v tvář musíme vnímat, že toto se stalo kvůli nám. Tak člověk zachází s Bohem, tak zacházíme s člověkem.

Kam až jsme schopni zajít? A kam až je ochoten zajít Bůh?

Liturgie Velkého pátku nám naznačuje smysl toho, co se tehdy na Golgotě stalo. A nerozplývá se jen v zármutku nad Ježíšovými bolestmi. Děkuje mu za všechno a oslavuje jeho vítězství nad hříchem i nad smrtí. Bohoslužba dnešního dne začíná v temnotách, ale pak se kolem kříže rozzáří světlo.

Hledíme na smrt Ježíše Krista, který neříká „Dokonávám“, ale „Je dokonáno“. Otevírá se nám nový začátek. Ježíš umírá, abychom my nemuseli být mrtvi na věky. Svou smrtí z nás snímá tíhu života i hrůzu smrti.

5.4. – Zmrtvých vstání Páně

Iz 25,6-9

Ž 114

1K 5,6b-8

L 24,13-49

Ticho a ztráta naděje. Vše jako by se Ježíšovou smrtí skončilo. Tři dny mučivého mlčení. Tři dny plné dusivého nekonání. Zemřel. Vše se skončilo. Je mrtvý. Žádný další zázrak. Žádné další učení. Už nezaslechnou Mistrův smích. Už s ním nikdy nepojedí. Tři roky štěstí a společného života jsou pryč. Pohřbeno spolu s ním v hrobě.

Tolik doufali, že se něco stane, ale nestalo se nic. Možná jim srdce poskočilo, když slyšeli vyprávět ženy o události z rána u hrobu, ale ve finále dál ticho ovládalo každou minutu jejich dne. Nežije...

Je vám tato nálada známá? Kdo by občas neprožil podobnou beznadějí? Voláme, prosíme, doufáme v odpověď, ale ta nepřichází. Nic nepřichází a my smutně míříme do Emauz a neuvědomujeme si, že ten, kdo kráčí vedle nás, je Ježíš. To ne On, opouští nás, ale my opouštíme Jeho a s černým šátkem přes oči odmítáme poznat, co je zač. A tak často prohlédneme až při nejsvětější svátosti.

On však nežije jen tu chvíli na oltáři. On žije stále! S námi a v nás.

12.4. – 2. neděle velikonoční

Sk 4,32-35

Ž 113

1J 1,1-2,2

J 20,19-31

Jak rádi bychom na základě naší víry ze sebe dělali spravedlivé držící se Jeho slova. Nejsme nevinní ani čistí. V pokoře musíme vyznat, že hřešíme myšlením, slovy i skutky a nekonáme, co máme konat. Hřích však není konečná stanice, která nás navždy oddělí od našeho Pána. Máme v něm přímluvce, který v svém milosrdenství nám odpouští naše prohřešky.

Nevyhledávejme však tmu jen proto, že máme možnost odpouštění. Držme se ve Světle!

19.4. – 3. neděle velikonoční

Sk 3,12-19

Ž 4

1J 3,1-7

L 24,35-48

Vzkříšený Ježíš přichází do našeho středu, oslovuje nás svým slovem, stoluje s námi a apeluje na naši víru. Chce, abychom ve světle Písma rozpoznávali jeho příchod, jeho poslání, jeho kříž i vzkříšení. A abychom se v Duchu svatém stali jeho svědky. Jedno z prvních svědectví slyšíme v 1. čtení. Petr mluví před lidmi o Božím plánu spásy, v němž Ježíšova smrt a vzkříšení jsou těmi podstatnými událostmi. Je smutné a tragické, že se vlastní národ Ježíše zřekl a dokonce před pohanským místodržícím si raději vynutil svobodu pro vraha. Ale Bůh bere věci do svých rukou a Ježíš vstává z mrtvých. Aniž chce Petr zlehčovat vinu těch, kteří Ježíše ukřižovali, uznává, že si nebyli plně vědomi toho, co činí. I hřích se stal součástí plánu spásy. Ten, který má poslední slovo nade vším, používá někdy i zlo k dobru. Tehdy i dnes. To je svědectví Velikonoc.

23.4. – Svátek sv. Vojtěcha

Sk 13,46-49 (Ko 1,24-29;2,4-8)

Ž 96

J 10,11-16

Radostná zvěst o Kristu, který je dárce života a spásy, je pro člověka vždycky závažným sdělením, a podle toho, jak je srdcem přijímána, také znamením, na němž se lidé dělí. Jedni slyší a přivede je to k víře v Krista. Druzí také slyší, ale jejich svědomí nepocítí potřebu něco v životě měnit, jejich duše není dotčena Boží láskou. Ten příběh se v historii mnohokrát opakuje a týká se i prvního Čecha evropského formátu, biskupa Vojtěcha. Můžeme přemýšlet o tom, zda jeho oba odchody z vlasti byly opravdu nutné, zda by se nenašel nějaký kompromis, zda nebylo jiné řešení, než cesta k pohanům a k mučednictví. Musíme však Vojtěcha chápat i lidsky. Tupost a přezíravost těch, kteří chtěli použít křesťanství jen jako legitimaci ke vstupu do Evropy a uvnitř se vůbec nezměnili - to je asi víc, než může unést i člověk Vojtěchova formátu. A někdy tím nejlepším řešením je odchod a osobní oběť.

Je dobré ohlížet se do minulosti. Možná jde o víc než o zbytky románských zdí v základech našeho katedrálního chrámu. Možná je dobré umět v základech svého života z víry nacházet stopy těch, kteří šli v Kristových stopách více než 1000 let před námi. Básník Jaroslav Durych napsal: "Jen malá část síly každého národa je v počtu jeho živých. Pravá jeho nepřemožitelná armáda je v nebi."

25.4. – Svátek sv. Marka

1P 5,5b-14

Ž 89

Mk 16,15-20

Na svátek sv. Marka se čte konec Markova evangelia. Podle některých biblistů končí původní Markovo evangelium o pár veršů dřív, konkrétně veršem osmým v 16. kapitole. Původní zakončení tedy prozrazuje, že první svědkyně vzkříšení zprávu o Ježíšově zmrtvýchvstání učedníkům nepředali, s čímž se asi tehdejší pisatelé Písma nemohli smířit a tak současný konec dopsali později.

Evangelistu Marka biblisté ztotožňují s postavou mládence, který nabídl sv. Petrovi azyl po jeho zázračném útěku z vězení a následně i s učedníkem, který se svým bratrancem Barnabášem doprovázel sv. Pavla na jeho cestách. Byl také prvním patriarchou v Alexandrii, kde také podstoupil mučednickou smrt. Jeho ostatky jsou dnes údajně uloženy v Benátkách a benáctí obyvatelé z něj také udělali patrona svého města.

26.4. – 4. neděle velikonoční

Sk 4,5-12

Ž 23

1J 3,16-24

J 10,11-18

Jak příjemné je vědět, že je tu někdo, kdo nás zná a kdo nás chrání. Stará se o nás a nenechá nás, abychom se ztratili v širém světě. Miluje nás natolik, že svůj život za nás dá. Nebude se bát smrti, nebude mu více záležet na sobě. To my jsme pro něj důležití a svým mocným hlasem nás volá k sobě.

Slyšíme Jeho hlas. Nasloucháme mu a jdeme za Ním. Koho jiného také následovat. Komu jinému by na nás záleželo tak jako Jemu? Ostatní možná také tvrdí, že se o nás starají. Snaží se nabídnout stejný pocit bezpečí. Snaží se, abychom také uvěřili v jejich lásku, ale tento klam světa se projeví při prvním náznaku nebezpečí.

To Ježíš pro nás zemřel. To On obětoval svůj život za své ovce. Nejsme pro něj jen bezejmenné stádo. Každého z nás zná jménem. Pokud chci někam patřit, pokud chci něčím skutečně být, tak chci být jeho malou ovečkou v Jeho náručí...

sv. Vojtěch

Vojtěch se narodil na hradě Libici kolem roku 956 jako pátý syn Střetislavy z rodu Slavníkovců. Když byl Vojtěch malý, těžce onemocněl. Po přimluvách k Panně Marii se však uzdravil a tak jeho otec slíbil, že z Vojtěcha vychová kněze.

Vojtěch pak tedy studoval 9 let v Magdeburku, kde v šestnácti přijal birmovací jméno Adalbert, po misionáři a arcibiskupovi, který mu byl velkým vzorem a přítelem. Po roce 981 se vrátil do Čech a v pražské katedrále vykonával podjáhenskou službu.

Byl popisován jako člověk s nadprůměrným vzděláním a hlubokou vírou, možná právě proto ho trápilo, že v Čechách je náboženské cítění vzdáleno křesťanskému ideálu. Jeho předchůdce biskup Dětmara byl velmi shovívavý a velmoži proto zůstávali u pohanského způsobu života. Proto se snažil tuto situaci změnit a poučovat lid o správném křesťanském životě.

Po smrti Dětmara byl 19. ledna 982 jmenován biskupem. Bylo mu teprve 26 let. V té době v západním křesťanství jako reformní hnutí převládala clunyjská zbožnost, jejíž byl Vojtěch zastáncem. Velmi se také snažil o zrušení otroctví a s velmoži měl velké konflikty, protože vyžadoval, aby každý poddaný měl možnost světit neděli.

Dle legendy také dělil své příjmy na čtyři díly. Jeden díl si ponechával na své výdaje, druhý používal na zvelebování chrámu, třetím vyplácel kanovníky a čtvrtý rozdával chudým, se kterými se prý dělil i o svou stravu. Ovšem i přes své reformační snahy s velmoži ani po šesti letech nehnul. Ti mu znepříjemňovali jeho práci. Dostal se do křížku i s českým vladařem Boleslavem II. Pobožným.

Tyto konflikty vyústili až ve Vojtěchův odchod do Říma, kde žádal papeže Jana XV. osvobození ze svého úřadu. Když papež v r. 989 souhlasil, vstoupil Vojtěch i se svým bratrem Radimem do benediktýnského kláštera v Monte Cassinu, kde také v r. 990 složili řeholní sliby.

Po Vojtěchově odchodu se však náboženský život v Čechách ještě zhoršil a tak mohučský arcibiskup opět zažádal, aby se Vojtěch vrátil na své místo v Praze. Velmoži s Boleslavem II. slíbili, že se k Vojtěchovi budou chovat lépe a budou žít křesťanským životem.

Vojtěch se tedy vrátil i s dvanácti řeholními bratry, kteří pak žili v Břevnovském klášteře, který pro ně nechal Boleslav II. postavit. Ovšem sliby pánů nebyly dodrženy a vzájemné vztahy byli opět konfliktní. Vojtěch proto znovu odešel do benediktýnského kláštera v Římě.

Životopisy svatých

V květnu 996 byl za císaře korunován Otto III., který s Vojtěchem navázal úzký přátelský vztah, a papežem se stal Řehoř V., který Vojtěcha znovu poslal do Čech. Vojtěch poslušně šel, ale vymohl si, aby v případě, že nebude opět přijat, směl odejít hlásat evangelium pohanům.

Po třetím návratu do Čech Vojtěch však narazil na takové nepřátelství, že se odebral do Polska. Tam byl hostem Boleslava Chrabrého, který i do Čech poslal dopis, aby přijali svého biskupa. Velmoži však odmítli a tak mohl Vojtěch volně odejít na sever Polska a tam se věnoval misionářské činnosti. Měl tam velké úspěchy, když však přešel na území Pruska, vstoupil tam omylem na tzv. Romovské pole, které pohaní považovali za posvátné. Proto se na Vojtěcha vrhli. Nejprve ho udeřili pádlem, pak ho probodli sedmi oštěpy a nakonec mu useknutou hlavu narazili na kůl.

Polský panovník Boleslav Chrabrý získal Vojtěchovo tělo a uložil jeho ostatky v Hvězdně. Papež Silvestr II. tam u jeho hrobu v r. 1000 založil arcibiskupství. Vojtěch byl papežem Silvestrem II. svatořečen již dva roky po své smrti.

Ještě je dobré zmínit, že za svého působení v Čechách nechal sv. Vojtěch založit náš katedrální chrám sv. Vavřince na místě původního pohanského obětiště. Jak dokázali archeologické průzkumy v základech dnešního kostela, se skutečně nachází původní románské zdivo z Vojtěchovy doby.

Farní vyúčtování za měsíc březen 2015

Příjmy:

sbírky: 3 581,-
příspěvky: 2 050,-
dary: 900,-
úrok: 266,-
kasičky u sv. Vavřince 2 515,-

CELKEM: 9 312,-

Výdaje:

elektrina: 12 880,-
telefon: 616,-
Communio (nájem) 843,-
Communio (služby) 280,-
poplatky účet 66,-
varhanní doprovod 2 250,-

CELKEM: 16 935,-

ROZDÍL:-7 623,-

Běžný účet k 31.3.2015: 959 847,-
Pokladna k 31.3.2015: 49 376,-
CELKEM: 1 009 223,-